

चक्र

कुलाख्ये स्थायिनो नृगं सन्निधेव कुलाकुले ॥”

अथ कुम्भचक्रम् ।

“कुम्भाकारं लिखे चक्रं तिर्यगेखाप्रभेदितम् ।
क्रमादूर्ध्वमधो वेष्टमेकैकान्तरभं क्रमात् ॥
भातुभाति लिखे तत्र रिक्तः पूर्वं इति क्रमात् ॥
एवं राशिक्रमो वेष्टो रिक्तः पूर्वं इति दिघा ॥
रिक्ते रिक्ता भवेद्यात्रा पूर्वं पूर्णा सुभावहा ॥”

अथ कोटचक्रम् ।

“अथातः सम्यक्स्थानि कोटचक्रमिहाहवा ।
सोकोटः कुरुते यत्र भूरिसैन्यपराजयम् ॥
प्रथमो न्यग्रयः कोटो द्वितीयो जलकोटकः ।
तृतीयो ग्रामकोटश्च चतुर्थस्तत्र गडरः ॥
पञ्चमो गिरिकोटश्च षष्ठः कोटश्च डामरः ।
सप्तमो वक्रभूमिष्ठो विषमाख्यस्तथाष्टमः ॥
न्यासयेत् साधयेत् खडिं जलस्ये बन्धमोक्षयम् ॥
ग्रामदुर्गोऽभिदाहश्च प्रवेशं गडरे तथा ।
पर्वते स्थानभेदश्च भूतलं डामरे रथे ॥
वक्रस्ये कविवीगञ्च विषमे स्थायियायिनौ ।
अतिदुर्गं कालकर्म चक्रावर्णं चैटङ्गनम् ॥
तुलावर्णश्च पद्माख्यो यन्त्रभेदश्च शार्ङ्गरम् ।
एतन्नामाष्टकं ज्ञेयं वर्गाष्टकक्रमेण च ॥
यस्य वर्गस्य ये भक्ष्या वर्णास्तन्नामनागराः ।
योजयेत् तेन वर्गं तद्गर्गास्तस्य भङ्गदाः ॥
अ गडरः क माजीरश्च सिंहश्च शुनीसुतः ।
त सर्पश्च प चाख्यश्च य गजः श अजासुतः ॥
दुर्गवर्गस्य ये भक्ष्या वर्गनामस्थिता नराः ।
तद्वर्गं ते रथे व्याख्या न कर्त्तव्या गडाधिपाः ॥
अवर्गात् पञ्चमे स्थाने खडिभङ्गश्च जायते ।
अवर्गादाष्टकं ज्ञेयं पूर्वादाष्टदशं क्रमात् ॥
कोटचक्रं लिखेत्तदा चतुरस्रं त्रिनाडिकम् ।
क्षत्तिकादीनि धिष्णाणि साभिजिन्ति न्यसेदुधः ॥
वह्निःकोटे तथा मध्ये कोटे मध्ये वह्निर्वह्निः ।
प्रवेशो निर्गमस्तत्र ज्ञातव्यः खरवेदिभिः ॥
वह्निर्दादशमान्यत्र प्राकारे तारकाष्टकम् ।
दुर्गमध्ये तथा चाष्टौ मध्ये स्तम्भचतुष्टयम् ॥
क्षत्तिकापुष्यसर्पश्च मघाखातिविशाखमे ।
अनुराप्रामिजिह्वुर्धनिष्ठाश्रियमा वह्निः ॥
ब्रह्मा पुनर्वसुभायं चित्रा श्येष्ठा तयोत्तराः ।
शतभं रेवती चैव प्राकारे तारकाष्टकम् ॥
नृगरोद्रोत्तरा हस्तं मूलमाषाढपूर्वकम् ।
पूर्वात्तरा तप्त भद्रा मध्ये ऋचाष्टकं विदुः ॥
पूर्वं रौद्रं यमे हस्त पूर्वाषाढा च वारुणौ ।
उत्तरे चोत्तरं भाद्रमेतत् स्तम्भचतुष्टयम् ॥
क्षत्तिकादिरयं न्यासः सुबोधोऽर्थं प्रदर्शितः ।
दुर्गभाद्रगणनश्चात्र ग्रहेष्वर्थात् ततः फलम् ॥
चतुरस्रं तथाष्टकं त्रिकोणं त्रिदशैर्धकम् ।
अष्टचक्रं वर्तुलश्च गोस्तनं धनुराकृति ॥
चतुरस्रे यथा न्यासो भूमिभागक्रमेण च ।
प्रवेशे निर्गमे चाम्भे तथा उक्तादिसप्तके ॥
दुर्गे भित्तिविभागेन दातव्यं धिष्णाष्टकम् ॥”

चक्र

वाह्यमे मध्यमे चैव यत्रस्थाः क्रूरखेचराः ॥
तत्र स्थाने कृते यत्रे हस्तिदुर्गं ससैनिकम् ।
ऊर्ध्वदृष्टौ च भौमाकीं केकरौ बुधभार्गवौ ॥
समदृष्टौ च जीवेन्द्र शनिराहू ह्यधोदृष्टौ ।
गाङ्गीत्रये वह्निर्मध्ये गर्भं नामादि लिखते ॥
कालपद्मौद्रशक्रभ्यः पराक्रमविवचया ।
बातुर्भे कालनाडीस्ये न्युर्मध्यपदे स्थिते ॥
चौथंश्लोपतापाच रौद्रनाचां पुरग्रहः ।
क्रूरा गर्भं पुरं हन्ति प्राकारे खडिकारकाः ॥
वह्निःस्था वेदके सैन्ये भङ्गदा नात्र संशयः ।
क्रूरा गर्भे सुभा वाह्ये गृह्यते निश्चितं पुरम् ॥
सौम्या मध्ये वह्निः क्रूरा असाध्यं दुर्गमुच्यते ।
क्रूरचतुष्टयं मध्ये प्राकारे सौम्यखेचराः ॥
भेदाङ्गो भवेद्दुर्गं विना युद्धेन गृह्यते ।
प्राकारे संस्थिताः क्रूरा मध्ये सौम्यगृहा यदि ॥
दुर्गभङ्गं समुत्पन्ने भङ्गमायान्ति वेदकाः ।
मध्यनाडीस्थिताः सौम्याः क्रूरा वह्निर्वस्थिताः ॥
सैन्यावर्णो वह्निः शत्रोर्विना युद्धेन जायते ।
प्राकारे पुरमध्ये च यदा क्रूरा अवस्थिताः ॥
सौम्या वाह्ये तदा दुर्गमयन्नेनापि सिध्यति ।
सौम्या मध्ये च कोटे च वाह्ये पापग्रहा यदि ॥
देवैर्ब्रह्मादिभिः कोटो गृह्यते न कदाचन ।
प्राकारवाह्यगाः क्रूराः सौम्या मध्यगता यदि ॥
युद्धं प्राकारखडिश्च पुरभेदो न जायते ।
स्तम्भान्तरगता यस्य गृहाः सौम्याः सुभान्विताः ॥
भवेद्युस्तस्य कोटस्य न नाशो विद्यते कश्चित् ।
स्तम्भान्तरगता यस्य रविराहूशनेचराः ॥
भूमिपुत्रश्च तस्याशु नाशः कोटस्य निश्चितम् ।
सौम्या वाह्ये तथा कोटे मध्ये क्रूरग्रहाः स्थिताः ॥
स्वयं दुर्गं प्रयच्छन्ति वेदकाय गडाधिपाः ।
वाह्याभ्यन्तरगाः क्रूराः प्राकारे शोभनग्रहाः ॥
रिपुदयं चयं याति विना युद्धेन निश्चितम् ।
प्रकारस्था गृहाः क्रूरा वह्निर्मध्ये सुभाः स्थिताः ॥
समयुद्धं भवेत्तत्र खडिपातो दिने दिने ।
सौम्याः क्रूरास्तथा चाष्टौ प्राकारमध्यवाह्यगाः ॥
एकस्या यत्र कुर्वन्ति संग्रामस्तत्र दारुणम् ।
गजान्तरचभूपालाः सामन्ता मरुलेचराः ॥
कुर्वन्ति च भटा युद्धसुभयोरपि सैन्ययोः ।
विचार्य कुरुते युद्धं कोटचक्रं खरोदयी ॥
प्रदेशधिष्णागे चन्द्रं जीवपञ्चसंस्थिते ।
निष्ठीये कविरथं दुर्गं कर्मणः वेदकेष्टुपैः ॥
कर्मणः कवियुद्धश्च राज्ञो सुप्ते वह्निर्जने ।
प्रवेशनिर्गमावुक्तौ सैनयोरुभयोरपि ॥
कवौ कोटे जयो युद्धे विपरीते पराजयः ।
विहाय प्रकृतं चारं वक्रं गच्छति चेद्गुरुः ॥
तदा प्राग्दिशि भङ्गः स्यात् रुह्योः पूर्वसैन्योः ॥
भौमे च वक्रिते भङ्गो भवेत् दक्षिणतोऽत्र च ॥
भवेत् पश्चिमतो भङ्गो भार्गवे वक्रगामिनि ।
बुधे वक्रगतौ चैव भङ्गोत्तरतो भवेत् ॥
यदि तत्र स्थितौ स्वार्ता न जात्यकेश्वरौ ॥
क्रूरो वक्रौ प्रवेशश्चैव पुरमध्ये स्थितो यदा ।
तदा कोटविनाशाय कोटस्यो वाह्यभूपतैः ॥

चक्र

प्रवेशवाह्यगे क्रूरे वक्रे स्वसैन्यविग्रहः ।
दुर्भिक्षं न्युभङ्गौ च वह्निः सैन्यस्य जायते ॥
निर्गमश्चैव वह्निःस्य च क्रूरो वक्रं करोति चेत् ।
प्राकारस्य भवेद्भङ्गः प्राकारस्य पुरस्य च ॥
पुरमे निर्गमे वक्राः कथञ्चित् क्रूरखेचराः ।
दुर्गं त्यक्त्वा तदा कावे दुर्गस्यः प्रपलायते ॥
यथा क्रूरस्तथा सौम्यैः फलं ग्राह्यं विपर्ययात् ।
मिश्रैर्मिश्रं विजानीयात् कोटचक्रं न संशयः ॥
दुर्गसैन्यं तथैवोचं प्राकारे मध्यभागगम् ।
नीचस्यं वेदकं सैन्यं ज्ञातव्यं खरवेदिभिः ॥
कोटे कोटाधिपे नीचौ विषदौ भौमभास्करौ ।
समस्यौ च पुरे सर्वे उच्चस्यौ निष्कलौ च तौ ॥
प्राकारं वेदकं हन्ति उच्चस्यौ राहुस्येजौ ।
प्राकारस्यौ वह्निःसैन्यं नीचस्यौ तौ च निष्कलौ ॥
सितेऽकपुत्रे तु रवौ गुरावञ्चितेऽपि च ।
वक्रिता नेव शक्ताः स्युर्विधातुं कोटभेदनम् ॥
समदृष्ट्या गुरुचन्द्रः पश्यतः सन्ततः सदा ।
तिर्यक्स्थितौ बुधसुक्रौ फलदौ नात्र संशयः ॥
ऊर्ध्वदृष्टिग्रहे कुर्वात् टिङ्गनीयन्तवाहनम् ।
समे च साधयेत् खडिं रन्ध्रपातमधोसुखे ॥
कोटभं सुखपुच्छस्यं राहोर्गोदि गलादिके ।
कोटश्च भव्यते क्षिप्रं पूर्वात्तविधिना चिरात् ॥
दुर्गमध्यगते सूर्ये जलशोषः प्रजायते ।
चन्द्रे भङ्गः कुजे दाहो बुधे बुद्धिवला नराः ॥
वाक्पतौ दुर्गमध्यस्य सुभिक्षं प्रचुरं जलम् ।
चलञ्चिता नराः सुक्रे न्युभोगौ शनेचरे ॥
राहौ मध्यगते दुर्गं भङ्गो भेदो मच्छयम् ।
केतौ मध्यगते तत्र विषादः स्याद्गडाधिपे ॥
सौरिश्च वाक्पतिश्चैव भवेतां दिशि संस्थितौ ।
यस्यां तथा स कोटस्तु भव्यते नात्र संशयः ॥
इत्येवोक्तं फलं मध्ये एवं वाह्यगते ग्रहे ।
उपग्रहसमायोगादवन्तं प्राणसंशयः ॥
अकारादिसराः पञ्च पूर्वाशदिचतुष्टये ।
मध्यान्ताः सयमावेष्टा अन्तस्थाः खडि-
कारकाः ॥
दुर्गानात्रः खरो यस्य बालो वास्तमितोऽपि वा ।
तद्दिने प्रारभेत् युद्धं दुर्गं सिध्यति नान्यथा ॥”
इति कोटचक्रम् ॥
इति सप्रयान्तम् ॥॥ चक्रान्तराणि तत्तच्छब्दे
द्रव्यानि ॥ (चित्रकायविशेषः । शृङ्खलाङ्कार-
भेदः । अस्य च तथाविधलिपिसन्निवेशवशेन
चमनुकारिविधायिनामपि वर्णानां तथाविध-
श्रोत्राकाशसमवायविशेषवशेन चमनुकारि-
विधायिभिवर्णभेदेन उपचारत्वात् शृङ्खला-
ङ्कारत्वम् । उदाहरणं यथा, कात्यालङ्कारे ।
५ । ६—१३ ।
“मारारिशक्रामेभसुखेरासारं हवा ।
वारारश्चत्वा निव्यं तदतिहरणचमा ।
माता नतानां संघट्टः त्रिधां वाधितसम्भमा ।
मान्याय वीमारामाणां शं मेदिश्याडुमादिशा ॥
मायाविनं महाहावा रवायातं लवङ्गुजा ।
जातलीला यथा वारवाचं महिषमावधीः ॥